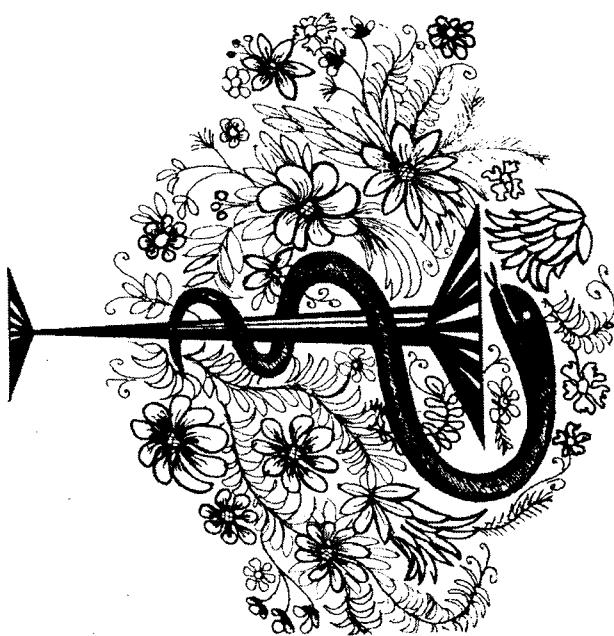

**ФІТОАПТЕРАЦІЯ:
ЗДОБУТКИ
І ПЕРСПЕКТИВИ**

До 20-річчя
НДІ фітотерапії УжНУ

УЖГОРОД
2012

**ДВНЗ «УЖГОРОДСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ФТОТЕРАПІЇ**

**СЛОВАЦЬКИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ В НІТРІ
ІНСТИТУТ ЗБЕРЕЖЕННЯ БЮРІЗНОМАНІТТЯ В НІТРІ**

УПРАВЛІННЯ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я ЗАКАРПАТСЬКОЇ ОДА

САНаторій «КВІТКА ПОЛОНИНИ»

ФІТОАПТЕРАПІЯ: ЗДОБУТКИ І ПЕРСПЕКТИВИ

**До 20-річчя
НДІ фітотерапії УжНУ**

**МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-
ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

(20-21 квітня 2012)

УЖГОРОД

ББК 53.51я2

УДК 615-322 (075.8)

Фітоапітерапія: здобутки і перспективи /Матеріали міжнародної науково-практичної конференції //Під редакцією проф. О. М. Ганич. – Ужгород: Говерла, 2012. – 404 с.

Збірник матеріалів міжнародної науково-практичної конференції «Фітоапітерапія: здобутки і перспективи» висвітлює теоретичні та практичні аспекти корекції негативного впливу довкілля, зокрема йододефіциту, малих доз радіації, засобами природного походження. Вказано на можливості покращення здоров'я людини шляхом фіто- та апітерапії, а також раціонального харчування, розвантажувальної лістотерапії. Приділено увагу педагогічним аспектам викладання курсу фітоапітерапії, бальнеології, а також питанням агротехніки вирощування рослин з лікувальними властивостями.

Редакційна колегія

Голови редколегії:

О.М. Ганич – заступжений діяч науки і техніки України, доктор медичних наук, професор кафедри пропедевтики внутрішніх хвороб, директор НДІ фіготерапії УжНУ
T.M. Ганич – доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри факультетської терапії медичного факультету УжНУ

Члени редколегії:

доп. Я. Бриньда
н.с. Е.С. Павлик
н.с. С.І. Скакані
головний лікар сан. «Квітка полонини» П.П. Ганинець

Автори опублікованих робіт несуть повну відповідальність за зміст і якісний матеріал

ISBN 978-966-2095-64-7

ВСТУПНЕ СЛОВО

Останніми роками спостерігається інтенсивний розвиток фітотерапії як одного з методів натуральної медицини. Стійкий інтерес до зцілення лікарськими рослинами базується на усвідомленні того, що людина упродовж сотень тисяч років коеволюціонувала з навколоїншою флорою. Рослини стали первим харчовим продуктом і першими ліками.

Терапевтична дія лікарських рослин виявляється завдяки комплексу сполук в еволюційно складених пропорціях. Саме цей факт привертає увагу науковців та лікарів-практиків, адже засоби фіготерапії здатні м'яко, стабільно, тривалий час, без побічних ефектів і відносно дешево купувати гострі та хронічні захворювання, виявляючи при цьому гомеостатичний, регуляторний вплив, завдяки якому мобілізуються власні резерви організму на боротьбу із захворюваннями.

Так, за експертного оцінкою ВООЗ (1987), 75 % хворих можуть бути ефективно проліковані виключно фітозасобами. Тому майданчик світової охорони здоров'я базується на інтеграції доказової і натуральної медицини.

Правда, на сьогодні в Україні фітозасоби становлять усього третину усіх медикаментів в аптечній мережі. Та все ж починаючи з 70-х років ХХ ст. завдяки діяльності системи вищих медичних навчальних закладів, закладів післядипломної освіти та практичних лікарів спостерігається позитивна динаміка зростання інтересу до фіготерапії і фітозасобів.

Розширився діапазон наукових пошукув із вивчення властивостей лікарських рослин і наукового обрунтування дотичності їх застровдання у лікарську практику. Ці напрацювання стали складовою частиною серії національних і державних програм у сфері охорони здоров'я.

На цій хвилі у 1992 р. було створено і досі єдиний в Україні Науково-дослідний інститут фіготерапії при Ужгородському національному університеті, метою якого було клінічне дослідження лікарських рослин із перспективою їх використання у профілактиці захворювань і збереження здоров'я людини. У цьому ж контексті було приділено увагу вивченю якості питної води як необхідного компоненту фігочай, стану йодного дефіциту природного і техногенного походження, хімічного і радіоактивного забруднення.

	ВИКОРИСТАННЯ ФТОТЕРАПІЇ В КОМПЛЕКСНОМУ РЕАБІЛІТАЦІЙНОМУ ЛІКУВАННІ ХВОРИХ У САНАТОРІ «СІНИЙ»	51
Лобода П.П., Швардак М.В., Городіка С.І., Благо О.С.		Košík, Š
Іланчук Т.О., Бачук-Поніч Н.В., Окінік І.В., Лукашевич І.В., Сільський О.І.		THE PROTEIN CONTENT OF BEE POLLEN Kucelová, L., Abraham, V.
ЗАСТОСУВАННЯ ГЕПАТОПРОТЕКТОРІВ РОСЛИННОГО ПОХОДЖЕННЯ ПРИ ЗАХВОРЮВАННЯХ ПЕЧІНКИ		
Ковалєв В.Ю., Архій Е.Й., Ганич О.Т., Рінко Я.Ф., Кім П.П.	54	
РОЗРОБКА БАД ПРОФІЛАКТИЧНО-ЛІКУВАЛЬНОЇ ДІЇ З ЕКОЛОГІЧНО ЧИСТОЇ РОСЛИННОЇ СИРОВИННИ ДЛЯ ЗВЕРЕКЕННЯ ЗДОРОВ ЯХ ЛЮДИНИ		
Ортікова В.В., Бузан В.М., Чуняк С.Ю.	57	
ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНІ ДОСЛІДЖЕННЯ ПОРІВНЯЛЬНОЇ ГЕПАТОПРОТЕКТОРНОЇ АКТИВНОСТІ СИЛІМАРИНУ ТА ЕКСТРАКТУ АРТИШОКУ		
Поготова Г.А., Чекман І.С., Горчакова Н.О.	60	
ФТОТЕРАПІЯ ВАРИКОЗУ - ПРИРОДНИЙ ШЛЯХ ДО ЗДОРОВЯ		
Ферени Н.І., Трипник А.Р.	64	
ФТОПРОФІЛАКТИКА і ФТОТЕРАПІЯ ЗАХВОРЮВАНЬ У ПРАКТИЧНІЙ ДІЛЛЬНОСТІ ЛІКАРЯ		
Чекман І.С.	67	
ФТОТЕРАПІЧНЕ ЗНАЧЕННЯ БЕРЕЗИ БОРОДАЧАСТОЇ (BETULA VERRUCOSA ЕНР.)		
Шевчук Т.В., Гаркава К.Г., Бриньова Я.	73	
РОЛЬ ТА МІСЦЕ ДЕЯКІЯХ МЕТОДІВ НАРОДНОЇ МЕДІЦИНИ В КОМПЛЕКСНОМУ ЛІКУВАННІ ТУБЕРКУЛЬОЗУ		
Шимко Е.П., Скряб В.В., Сарвані Й.Ф.	77	
ЕФЕКТИВНІСТЬ ПІСЛЯРЕДИКАЦІЙНОГО ЛІКУВАННЯ «АЛЬТАНОМ» ПАЦІЄНТІВ-ЧОРНОБИЛЬЦІВ, ХВОРІХ НА ПЕІТИЧНУ ВИРАЗКУ, ПОСДІЛАНУ З ГІПЕРТОНІЧНОЮ ХВОРОБОЮ		
Янкевич О.Я., Абрагамович М.О., Абрагамович У.О.	80	
РОЗДІЛ 3. РОЛЬ АПІПРОФІЛАКТИКИ ЗАХВОРЮВАНЬ		
ВНЕСОК ВЧЕНИХ БУКОВИНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ В ДОСЛІДЖЕННЯХ ЛІКУВАЛЬНО-ПРОФІЛАКТИЧНИХ ВЛАСТИВОСТЕЙ ПИЛКУ БДЖОЛІНОГО		
Валюшин О.І., Бойчук Т.М., Мешинець І.Ф., Малкович Н.М., Сенюк Б.П., Валюшина Л.О., Пілак О.В., Васюк В.-І., Янкевич Ю.Б., Власек І.І.	83	
ЕФЕКТИВНІСТЬ ЕКСТРАКТУ ПРОДУКТИВ ЖИТЬДІЯЛЬНОСТІ ПЛІЧНОК ВОСКОВОЇ МОЛІ У КОМПЛЕКСНОМУ ЛІКУВАННІ ХВОРІХ НА ХРОНІЧНЕ ОБСТРУКТИВНЕ ЗАХВОРЮВАННЯ ЛЕГЕНЬ		
Сільський О.І., Бачук-Поніч Н.В., Громовий В.М.	87	
ЗАСТОСУВАННЯ ПИЛКУ КВІТКОВОГО У КОМПЛЕКСНІЙ ТЕРАПІЇ ХВОРІХ НА ПОЗАТОСУВАННЯ ВІНІГІДІЦЕВУ ПЛЕВМОВІ		
Сільський О.І., Бачук-Поніч Н.В., Власик Н.Л.	91	
BIOLOGICAL ACTIVE COMPONENTS IN POLLEN		
Абраамян, В., Каселюк, Л.	89	
EVALUATION OF THE BEE CORVICULAR POLLEN		
Brindza, J., Brovarsky, V., Grygorieva, O., Tóth, D.	94	
РОЗДІЛ 4. ПИТНА І МІНЕРАЛЬНА ВОДА В УМОВАХ ЕКОЛОГІЧНОГО ДИСBALАНСУ		98
МІНЕРАЛЬНА ВОДА «НОВОМОСКОВСЬКА» В КОМПЛЕКСІ ЛІКУВАННЯ ХВОРІХ ЗАХВОРЮВАННЯМИ ПЛУГІКОВО-КІПІКІВОГО ТРАКТУ		
Андрієнко О.І., Прокоповець І.С., Карпенко В.М.	101	
ЗАСТОСУВАННЯ МІНЕРАЛЬНОЇ ВОДИ «ПОЛІНА КВАСОВА» У КОМПЛЕКСНОМУ ЛІКУВАННІ ХВОРІХ НА ЦИРОЗ ПЕЧІНКИ		
Архій Е.Й., Сірнак С.С., Брич Н.І., Сіксяй Л.Т., Сірнак С.С., Шутяк Н.Ф., Кім П.П.	102	
СИСТЕМНО-ОПТИМІЗАЦІЙНИЙ АНАЛІЗ СУСТАНЦІЙ ВОДИ ЯК НАЙЕФЕКТИВНІША ХАРКЕВІСТІКА ЯКОСТІ ЖИТЬДІЯЛЬНОСТІ ЛІГУНА О.В., Мікрумін А.В., Навіко В.П.		
ФІЗІОЛОГІЧЕСКИЙ ГОЛНОЦІННІЙ ПРОДУКТ ПИТАННЯ – ЙОДІРОВАНАЯ ПІТЬМЕВА ВОДА		
Макеєн В.І., Мельниченко К.В., Ярошук А.А.	105	
ВИКОРИСТАННЯ МІНЕРАЛЬНОЇ ВОДИ «ПОЛІНА КВАСОВА» У ЛІКУВАННІ ХВОРІХ НА БРОНХІАЛЬНУ АСТМУ		
Сухан В.В.	109	
ВОДНІ ОБ'ЄКТИ ЗАКАРПАТІЯ ТА ЇХ ЕКОЛОГІЧНИЙ СТАН		
Фехета І.Ю., Жукадзе Б.М.	111	
КОМПЛЕКСНА РЕАБІЛІТАЦІЯ ХВОРІХ НА ХРОНІЧНИЙ ЕНТЕРИТ В УМОВАХ САНАТОРІЮ «ПОЛЯНА»		
Філак Ф.Г., Філак Я.Ф.	115	
РЕАБІЛІТАЦІЯ ДІТЕЙ З ДІСКІНІЗІСТОЮ ЖОВЧОВИВІДНИХ ШЛЯХІВ І ПОРУШЕНИЯМИ ПОСТАВИ НА КУРОРТІ «ПОЛЯНА»		
Філак Я.Ф.	118	
РОЗДІЛ 5. СТАН ПРОБЛЕМІ ЙОДОДЕФІЦИТУ		121
ОСОБЛІВОСТІ КІПІЧНОГО ПЕРЕБІGU СУДИННИХ ЗАХВОРЮВАНЬ ГОЛОВНОГО МОЗКУ В УМОВАХ ЙОДНОЇ НЕДОСТАТОЧНОСТІ		
Булгена Е.А., Адамчук Н.Н.	124	
ОЦІНКА СЕЛЕНОВОГО СТАТУСУ НАСЕЛЕННЯ ЗАКАРПАТСЬКОЇ ОБЛАСТІ		
Белей Н.А.	127	
ПРОФІЛАКТИКА ПОСДІЛАННОЇ ПАТОЛОГІЇ ВНІТРІННІХ ОРГАНІВ В УМОВАХ ЙОДОДЕФІЦІНТУ ПРИРОДНИМИ ЙОДОВІМСНІМИ ЗАСОБАМИ		
Ганич О.М., Ганич Т.М., Рузвальська Г.Б., Мельниченко В.М., Сидорчук Ю.М., Равинський В.-І.	130	
СУЧАСНІ ЗАСОБИ ПРОФІЛАКТИКИ ЙОДОДЕФІЦИТУ У ШКОДЛЯРІВ		
Сіксяй С.І., Павлик Є.С., Лізогуб В.О., Шкумбатюк Р.С., Ганич О.М.	132	
ОЗДОРОВЧІ ПРОГРАМИ «ЛАМІДАН»		
Гарник Т.-І., Ганич О.М., Лізогуб В.-О., Равинський В.І., Кулєса В.-І.	132	

від медикаментозної замісної терапії і в 27% випадків знизили дозування препаратів.

Таким чином, включення в комплекс санаторно-курортного лікування мінеральної води «Новомосковська» при обов'язковому дотриманні хворими літнього режиму дає чіткий позитивний клінічний і біохімічний ефект при хронічних захворюваннях шлунково-кишкового тракту.

SUMMARY

MINERAL WATER "NOVOMOSKOVSKA" IN COMPLEX TREATING OF PATIENTS WITH GASTRODUODENAL DISEASES

Andrienko O.I., Prokopovitsh I.E., Karpenko V.M.

Clinical effectiveness of the mineral water "Novomoskovska" has been studied on 220 patients with chronic gastroduodenal pathology. The results has been shown that this water can be recommended in treatment of gastroduodenal diseases.

ЗАСТОСУВАННЯ МІНЕРАЛЬНОЇ ВОДИ "ПОЛЯНА КВАСОВА" У КОМПЛЕКСНОМУ ЛІКУВАННІ ХВОРИХ НА ЦИРОЗ ПЕЧІНКИ

Архій Е.Й., Сірчак Є.С., Брич Н.Л., Сірчак С.С.,
Шутяк Н.Ф., Кіпі П.П.

Ужгородський національний університет, Ужгород, Україна

Ветути. Вивчення лікувальної дії мінеральних вод (МВ) та розробки методик їх внутрішнього використання при захворюваннях органів травлення залишається одним із провідних в наукових дослідженнях і кінічних спостереженях курортної та реабілітаційної гастроenterології [1].

Мета роботи. Вивчити антиалінні властивості гідрокарбонатної натрієвої води Поляна Квасова у комплексному лікуванні хворих на цироз печінки (ЦП).

Матеріали та методи. Обстежені хворі на ЦП, знаходились на стаціонарному лікуванні в гастроenterологічному відділенні ЗОКІ ім. А. Новака. В групу спостереження відібрано 40 Нелісобастер руторі позитивних хворих. Діагноз ЦП виставлявся з урахуванням скарг, анамнестичних, лабораторних (біохімічний аналіз, визначення маркерів вірусів гепатитів) та інструментальних (УЗД органів черевної порожнини та ФЕГДС) методів дослідження [2]. У всіх хворих на ЦП визначали наявність сумарних антігіл до H.pylori за допомогою тест-систем фірми "Вектор-Бест" (Росія). Результат імунологічного методу оцінювали по тиграм сумарних антігіл класу (IgM, IgA, IgG) до

антител H.pylori. Титр менше 1 : 10 – результат негативний, титр 1 : 10 – результат сумнівний, титр 1 : 20 – результат слабопозитивний, титр 1 : 40 – результат позитивний, титр від 1 : 80 до 1 : 320 – результат сильнопозитивний.

Хворі були розділені на 2 групи, по 20 в кожній, залежно від режиму антигельбактерної терапії.

Розподіл хворих по класам Child-Turkotte-Pugh був наступним: в 1-й групі 20 хворих в клас "А" ввійшло 8 (40%) хворих, в клас "В" – 12 (60%) хворих, в 2-й групі 20 хворих із яких в клас "А" – 9 (45%) хворих, в клас "В" – 11 (55%) хворих. Отже, розподіл по важкості стану в двух групах був однорідним, мало відрізнявся і середній вік хворих, в 1-й групі – 48,58±2,49 років, в 2-й групі 47,50±2,37 років. Чоловіків в 1-й групі було 14 (70%), в 2-й – 16 (80%), жінок в 1-й групі 6 (30%), в 2-й – 4 (20%).

Результати та їх обговорення. Титр аналізів на H.pylori у хворих на ЦП із проявами ЦП коливався в межах від 1:20 до 1:80. В 1-й групі ввійшли хворі, яким після позитивного аналізу на H.pylori в комплексні антигельбактерні лікування (кларітроміцин 500 мг 2 рази на добу, амоксцилін по 1000 мг 2 рази на добу, омепразол по 20 мг 2 рази на добу, на протязі 1 тижня) в якості природного антиаліду була призначена гідрокарбонатна натрієва МВ Поляна Квасова по 200 мл тепла, не газована за 20-30 хвилин до їжі на протязі 1 місяця. 2-у групу склали хворі, які отримали ту же саму антигельбактерну схему лікування, але не призначалася МВ [1]. У 2-ї групі хворих антиалінний ефект досягали, призначаючи омепразол ще на протязі 3-х тижнів.

Клінічно майже у всіх хворих виявляли в тій чи іншій мірі вираженості порушення з боку езофагогастроуденальної зони. Хворі перш за все скаржились на відріжку кислім, печію, нудоту, дискомфорт, важкість та болі в епігастрії.

Ендоскопічно також у хворих виявляли ознаки порталної гастрапатії: гастрозофагальний рефлюкс спостерігався у 100% хворих обох груп, який супроводжувався проявами вираженого гастроїту у 20 (100%) хворих 1-ї групи і 18 (90%) хворих 2-ї групи та езофагіту у 20 (100%) хворих обох груп. Дуоденогастральний рефлюкс був наявний у 15 (75%) хворих 1-ї групи і 17 (85%) хворих 2-ї групи; дуоденіт – у 17 (85%) хворих обох груп; виразка дванадцятипалої кишki – у 10 (50%) хворих 1-ї групи і 8 (33%) хворих 2-ї групи.

Суб'єктивні ознаки шлункової дисплейсії майже не відрізнялися у хворих до антигеліобактерного лікування, як і ендоскопічна картина. Слід відмітити, що призначена медикаментозна антигеліобактерна схема не викликала побічних ефектів, у зв'язку з чим потрібно було би припинити подальший прийом ліків. У 2-х хворих 1-ї групи на третій день лікування з'явився зудота, у одного хворого 2-ї групи на другий день з'явився блунець, но пе стало причиною проведеного антигеліобактерної терапії хворим призначали лінекс по 2,0 г з рациєю на добу.

Порівнюючи динаміку клінічної симптоматики хворих обох груп, суттєвої різниці не відмічається. Як у хворих 2-ї групи, у яких антацидний ефект після ерадикаційної терапії підтримувався прийомом омепразолу по 20мг 2 рази на добу, так і у хворих 1-ї групи, які не отримували на 2-5 тиждень лікування омепразол, а тільки давались ім МВ Поляна Кvasova, суб'єктивно відмічається така ж тенденція покращення стану.

Висновки:

1. Гідрокарбонатна натрієва МВ "Поляна Кvasova" добре переноситься хворими і має виражені антацидні властивості.
2. Рекомендується включати МВ "Поляна Кvasova" у комплексну антигеліобактерне лікування хворих на ЦП із проявами ПГ.

ЛІТЕРАТУРА

1. Маев І.В., Курило А.Е., Вьючнова Е.С., Щекина М.И. Эзомепразол в лечении язвенной болезни двенадцатиперстной кишки при различных режимах антигелиобактерной терапии // Терапевтический архив. – 2003. – №2, С. 23-26.
2. Русин В.І., Переста Ю.Ю., Русин А.В. Хірургічне лікування портальної гіпертенсії. Атлас. – Ужгород, 2003. – С.11.

SUMMARY

APPLICATION OF MINERAL WATER IS "POLJANA KVASOVA" IN THE HOSPITALITY OF PATIENTS WITH LIVER CIRRHOSIS

Arhiy E.J., Sirehak E.S., Brich N.I., Siksay L.T., Sirehak S.S., Shutyaik N.F., Kish P.P.

The results of inspection at 40 patients with liver cirrhosis are studied. Set more expressed positive dynamics of clinical symptomatiks for patients at the use of mineral water.

СИСТЕМНО-ОПТИМІЗАЦІЙНИЙ АНАЛІЗ СУБСТАНЦІЙ ВОДИ ЯК НАЙЕФЕКТИВНІША ХАРАКТЕРИСТИКА ЯКОСТІ ЖИТТЯ ЛЮДИНИ І БІОСФЕРИ В УРБОЕКОСИСТЕМАХ

Лукша О.В.* , Мкртумян А.В. *, Цанько В.П. **
**-Міжнародний інститут людини і глобалістички «Ноосфера».

В доповіді представлені методологічні основи системно-оптимізаційного аналізу взаємодії людини із субстанціями води у просторі населеного пункту (урбоекосистемі) та на визначеній природній території як сукупності населених пунктів. Метою роботи

ствавилось: з позицій системного аналізу окреслити концептуальні функціональні простори умов складного середовища життєдіяльності людини з включенням водних субстанцій в якості визначального об'єкта та у розробці послідовних кроків і дій до системної оптимізації ролі води для людини, людських спільнот і оточуючої природи.

Загалом використані підходи концепції багаторівальності системної оптимізації українського вченого Глушкова В.М., в яких акцентується на узгодженні і впорядкуванні багатьох критеріїв-характеристик в рамках процесу полуку-порівняння кранової із багатьох векторно означених кінцевих станів.

Функціональні простори розглядались на основі найбільш важливих впливів води на життєдіяльність людини в урбоекосистемі:

1. Чиста питна вода та джерела її споживання людиною.
2. Вода малих поверхневих водойм (озера, ставки, річки, канали, іригаційні споруди та ін.).
3. Вода великих водойм (моря, океани, великі внутрішні озера).
4. Вода підземних водойм і джерел, у т.ч. термальна, мінеральна.
5. Вода в піщаних системах водовідведення і очистки.
6. Вода у твердому фазовому стані (сніг і лід).
7. Водяна пара у повітрі.
8. Штучні напої, харчові продукти і лікарські препарати на основі водних розчинів.
9. Технічні водні розчини в технологічних процесах.
10. Зв'язана вода в біологічних об'єктах рослинного світу.
11. Зв'язана вода в біолітичних об'єктах тваринного світу.
12. Зв'язана вода в самій людині (людських спільнотах).